

Adriana Caranfil

Valeriu Popa

Din tainele unui inițiat român

Editura PRESTIGE
2010

CUPRINS

CĂTRE CITITOR:	
CARTEA ASTA N-A AJUNS DIN ÎNTÂMPANIRE LA TINE!	9
CAPITOLUL 1	
CORPUL VITAL	15
CAPITOLUL 2	
ÎMPINGE POARTA SPRE LUMEA DE DINCOLO.	
REVENIREA LA VIAȚĂ	23
CAPITOLUL 3	
SALVAREA PRIN TINE ÎNSUȚI: URINOTERAPIA	63
CAPITOLUL 4	
ÎNTOARCE-TE LA NATURĂ: VIRTUȚILE TERAPIEI	
NATURISTE. DESPRE HRANA SĂNĂTOASĂ	73
CAPITOLUL 5	
KARMA COLECTIVĂ. DESTINUL ROMÂNIEI	87

CĂTRE CITITOR:
*CARTEA ASTA N-A AJUNS DIN
ÎNTÂMPPLARE LA TINE!*

Am așteptat aproape zece ani până să mă hotărăsc să încredințez paginilor unei cărți miracolul întâlnirii mele cu Valeriu Popa.

Impactul a fost uluitor, iar traiectoria mea s-a modificat cu scrâșnet de frâne. Știam din paginile ziarelor, nu prea darnice cu amănuntele în anii aceia cenușii, că Valeriu Popa vindeca oameni. Mai târziu aveam să aflu că nu „vindeca“, ci doar îi îndruma spre vindecare, așa cum îi plăcea să spună. Tocmai acesta este miezul fierbinte al misiunii cu care a fost investit atunci când a venit la viață. Cu trezirea conștiinței în oameni, trezire care uneori are loc în urma unui proces chinuitor. Acest proces poate include de la disconfortul imediat, resimțit sub forma unei banale iritări, până la patologia cea mai serioasă care se dovedește a fi fatală. Valeriu Popa mi-a confirmat pentru prima dată cea mai veche bănuială a mea și anume faptul că boala, urâtul, lipsa de armonie este forma concretă pe care o îmbracă îndepărtarea

de la sinele adevărat, de la conștiința dumnezeirii noastre. Această îndepărtare permite instaurarea bolii.

Dacă admiti să privești boala ca pe expresia fizică a unei deviații spirituale, tot universul omenesc se înfățișează într-o claritate de cristal. Dar ce e boala? Cât de departe își are ea rădăcinile în istoria personală a unui individ? Oare boala e atât de gravă pe cât de grav a fost păcatul? Oare sancțiunea ca plată a păcatului vine imediat sau își are propriile ei legi?

Aș minți să spun că am găsit răspunsuri fecunde la aceste întrebări înainte de întâlnirea mea cu acest om, deși căutările mele fuseseră asidue. Mă dezvoltam între tipare predeterminate, care mă înghesuiau în limite de gândire chinuitoare și obsesive. Voiam să înaintez în cunoaștere, dar mă întorceam mereu în aceeași baltă stătută a lucrurilor deja gândite.

Am convingerea că boala s-a revărsat în lume ca expresie a răului, pe care-l producem cu voie sau fără de voie. A cunoaște cum să identificăm și mai apoi să îndepărtăm cauzele care au determinat boala înseamnă să fi descoperit calea de a fi în întregime după chipul și asemănarea Lui, cu alte cuvinte să avem șansa de a dispune de accesul liber și necondiționat de accesul la propria noastră divinitate.

Știu că în măsura în care suntem trup fizic suntem și spirit divin și că aparținem în egală măsură ambelor câmpuri. În noi se întâlnește ce e sus cu ce e jos, ceea ce zboară cu ceea ce se târăște. Prin urmare, adevărul se află înlăuntrul nostru și tot acolo găsim și calea de urmat după ce am devenit gazda bolilor noastre. Acestea erau percepțiile mele înainte de a-l fi întâlnit în planul fizic pe Valeriu Popa.

Era de mult celebru datorită „vindecărilor“ sale. Oamenii îl asediau peste tot și îl rugau să-i diagnosticheze. Cei pentru care medicina alopatică nu mai oferea nicio cale de urmat veneau la el cu o ultimă speranță. La orice oră, din zi și din noapte, în orice anotimp.

Le răspundea tuturor cu aceeași implicare. Nu vorbea mult. Dar expresia fermă și caldă a ochilor lui te învăluia fără să i te poți împotrivi.

Când m-am adresat lui cu rugămintea de a realiza un film documentar având la bază experiența lui ca îndrumător în ale vindecării, m-a privit circumspect și m-a întrebat ce cred despre reîncarnare. I-am spus, susținându-i privirea, că nu cunosc foarte multe, dar că este o teorie care nu m-a cucerit. „De ce“, m-a întrebat, iar eu i-am răspuns că nu reușesc să găsesc un acord între această idee și creștinism, căruia îi eram definitiv „arondată“. Așa simțeam atunci și mai simțeam că nu pot spune altceva decât adevărul. În același timp îmi tremura inima de teama de a nu fi refuzată politicos dar ferm, ceea ce ar fi compromis dorința mea de a prezenta lumii un bioenergetician și inițiat român, a cărui pricepere făcuse vâlvă în țară și mult departe peste granițele ei.

Răspunsul dat l-a făcut atent. Mi-a strâns mâna în intenția vizibilă de a căpăta un corp de informații despre mine, care aveau să-i arate cine sunt și ce se va întâmpla cu învățăturile lui dacă aveau să încapă pe mâna mea. După care mi-a spus: „Uite ce e, Adriana! Du-te acasă și citește cartea lui Scarlat Demetrescu „Din tainele vieții și ale Universului“, și apoi ia-ți timp și gândește-te la asta cât de

mult e nevoie! Când ideea asta va prinde în tine, să te întorci! Atunci vom sta de vorbă!“.

Am simțit cum febra îmi inundă ființa în doar câteva secunde. Am plecat și timp de două zile, în aceeași stare de febră în care plecasem, am citit întruna. Fiecare idee care pleca din această carte către inima și mintea mea producea o alchimie răvășitoare. Simțeam cum toate liniile de forță care mă străbătuseră până atunci se aranjau și rearanjau întruna, dând naștere într-un timp record, unei alte construcții. Fiecare idee nouă înflorea în mii de alte gânduri și fiecare gând rezona în mine precum pașii dintr-o catedrală. Când m-am întors după două zile și i-am spus că sunt pregătită, domnul Valeriu Popa a râs. Într-un fel anume. „Știam! – a spus el. Știam că te vei întoarce atât de repede! Și mai știam că acum ești pregătită!“.

Acela a fost momentul când am luat adevăratul contact cu un maestru. Valeriu Popa a fost un inițiat. Învățătura lui și experiența în arealul patologic au acum șansa să ajungă în inima celor interesați. Se poate vorbi imens despre acest spirit unic care e Valeriu Popa. Dar fiecare trebuie să străbată calea singur. Drumul spre adevăr nu e nici simplu, nici confortabil. Tocmai de aceea trebuie făcut dacă vrei să riști să trăiești cu adevărat, dacă vrei să părăsești mediocritatea unor convingeri călduțe care înăbușă mugurii adevărilor divine.

Explozia tehnologică ne-a schimbat viețile. Procese care altădată necesitau o anumită cantitate de timp pentru a-și produce efectele astăzi se desfășoară cu o rapiditate incredibilă, uneori chiar în fața ochilor noștri.

Interesant devine și faptul că, dacă se ia o decizie politică, economică sau de altă natură, într-un colț oarecare al lumii, efectele acestei decizii se pot simți și de către oamenii situați în exact cealaltă parte a globului pământesc. Modul în care gândește fiecare dintre noi a devenit – în parte datorită cuceririlor tehnologice, în parte datorită nivelului actual de evoluție al omenirii – impulsul care poate modifica alte destine sau locuri.

O temă de meditație extraordinar de semnificativă în acest context ar putea-o constitui dezvoltarea fulgerătoare a unor boli fatale. Dacă în urmă cu câțiva ani patologia se dezvolta lent și progresiv, astăzi cunoaștem evoluții fulgerătoare, care pun știința medicală în impas.

Care este explicația pentru care lucrurile făcute la nivel individual tind să afecteze grupuri din ce în ce mai mari de oameni?

În primul rând pentru faptul că, la nivel global, oamenii sunt o singură ființă. Indiferent de felul de manifestare sau de situare pe scara socială, de gradul de înțelegere a unor fenomene sau lucruri, de rasă sau de devoțiunea cu care merge la biserică, la nivel profund, omenirea întregă este de fapt un singur om. Fiecare om de pe această planetă este exact ceea ce ai fi devenit tu dacă ai fi venit pe lume în condițiile respective. Orice om este expresia dezvoltării unei anume potențialități pe care a ales-o în această viață. Prin urmare, mănunchiul tuturor acestor manifestări, extrem de diverse, ale ființei umane și ceea ce a ales să facă ea din aceste posibilități conturează împreună

un tablou planetar, în care, ca într-o țesătură, se găsesc toate firele acestei urzeli încă de la începutul timpurilor.

Acest tablou, care înfățișează panoramic tot setul de posibilități al ființei umane care a fost manifestat vreodată, este karma noastră colectivă. În ea își are sorginea întreaga cauzalitate, fiind punctul alfa al devenirii umane. Tot ceea ce a fost gândit, intenționat sau făcut de la începuturile timpului și până acum a creat efecte corespunzătoare. Tabloul vibrând al acestei omeniri în continuă transformare este de fapt suma tuturor energiilor individuale, a tuturor vibrațiilor ce s-au înălțat vreodată spre cer.

Ce aduce căutarea răspunsului la marile întrebări ale vieții? Aduce liniște în viața ființei. Iar liniștea este muzica astrelor. O nouă concepție despre lume aduce în viața noastră forță, bucurie, neînfricare. Dacă toate acestea nu vă interesează câtuși de puțin, aruncați din mână această carte!

Cei care o vor citi vor simți o mare neliniște. Dar neliniștea este un sentiment profilactic. Ea reprezintă debutul igienei pentru suflet. Ea arată că sufletul e în derivă și este în căutarea unui drum.

Cartea aceasta poate fi socotită de unii un îndreptar. Alții pot găsi în ea fermentii unor adevăruri spectaculoase, vechi de când lumea și pe care știința le confirmă rând pe rând.

Cei cu inteligența sufletului întreagă, nemutilată, vor adera la adevărurile care strălucesc în ea, în mod aproape necondiționat.